

nl.anarchistlibraries.net

12 stellingen voor revolutionaire solidariteit van onderaf met daarginds in het licht van de oorlog in Oekraïne en haar gevolgen

Groupe Sémission Karetnik

Groupe Sémission Karetnik

12 stellingen voor revolutionaire solidariteit van onderaf met daarginds in het
licht van de oorlog in Oekraïne en haar gevolgen

26-3-2025

Verkregen op 30-3-2025 van www.globalinfo.nl. Vertaling van lundiam.

a-bieb.nl

26-3-2025

“Proletariërs aller landen, daal af in jullie eigen diepten, zoek daar de waarheid, schep haar zelf! Jullie zullen die nergens anders vinden.” (Nestor Makhno)

1. Als Oekraïne een scharnier is tussen rivaliserende imperiale zones, dan heeft het zijn eigen koloniale geschiedenis met het Russische rijk dat het lang heeft gedomineerd en het onder zijn invloed wil houden. Hoewel Oekraïne zich, net als andere postsovjetrepublieken, tot de NAVO heeft gewend voor bescherming tegen de Russische dreiging, is er geen sprake van een gepland NAVO- of EU-project in Oekraïne. Als er in 2013-2014 Europese vlaggen wapperden op het Maïdanplein, dan was dat minder als adhesie dan om weerstand te bieden aan het Russische imperialisme, dat als een directe bedreiging werd gezien, en om zich los te maken van zijn autoritaire en corrupte systeem. En hoewel er veel redenen zijn om de Oekraïense staat en politieke klasse te bekritisieren, kan hen niet verweten worden dat ze de oorlog begonnen zijn.

2. Tot 2022 was de vervlechting van kapitalistische belangen tussen Rusland en West-Europa zeer vergevorderd en ging zelfs door tot ver na het uitbreken van de invasie van 2022. Na 11 september 2001 bood Rusland zelfs onderdak aan NAVO-bases in naam van de strijd tegen het terrorisme. Tegelijkertijd kneep de Westerse wereld een oogje dicht voor de bloedbaden in Tsjetsjenië, ook uitgevoerd in naam van de strijd tegen het terrorisme. Pas met het uitbreken van de Arabische opstanden en zijn angst voor besmetting in Rusland veranderde Poetin van toon en begon hij aan een kruistocht tegen ‘democratie’ en ‘het collectieve Westen’.

3. We zijn inderdaad getuige van een strijd om invloed voor hegemonie binnen het imperiale systeem. De opkomst van fascisme en oorlogszuchtig imperialisme aan alle kanten van de schijnbare conflictlijnen zijn de opvallende kenmerken van deze strijd. Maar achter het toneel van geopolitieke confrontaties bevinden zich bevolkingsbewegingen die hun grondgebied en bestaansvoorwaarden verdedigen ten koste van hun leven. Het zijn deze bewegingen die we weer zichtbaar moeten maken.

4. Het Oekraïense verzet komt voort uit een emancipatiebeweging van de bevolking tegen een oligarchisch politiek systeem dat in dienst stond van het Kremlin. Dit systeem hield tot dan toe stand dankzij de zelfgenoegzaamheid van Europa en paste sinds 1991 neoliberale hervormingen toe. De Maïdanbeweging begon in 2013 met de bezetting van het centrale plein van Kyïv door honderdduizenden Oekraïners uit het hele land. Aan het begin van het Russische offensief in 2022 geloofde niemand in het Oekraïense verzet en alleen een massale bevolkingsmobilisatie kon de schok doorstaan. Westerse militaire hulp kwam lange tijd slechts mondjesmaat.

5. De Russische staat is geen onschuldig slachtoffer van westerse “imperialistische” manoeuvres; het is een imperialistische en koloniale macht van de eerste orde die al heel lang bestaat. Gedurende zijn hele geschiedenis is de Russische staat gevormd door de onderwerping en acculturatie van honderden minderheidsculturen en de kolonisatie van hun gebieden. De Russische staat heeft daarom niet het recht om te beweren de voorbode te zijn van dekolonisatie en anti-imperialisme.

6. De bijna gelijktijdige opkomst van neofascistische of supremacistische partijen van verschillende mate van assertiviteit in alle grote mogendheden (Verenigde Staten, Europese Unie, Rusland, enz.) is minder een bewijs van de terugkeer van inter-imperialistische confrontaties gebaseerd op verschillende bloklogica's dan van de veralgemening van een open alliantie tussen de globaliseerde ultrarijken en een neofascistische internationale die dwars door alle schijnbaar oorlogvoerende blokken heengaat. Hoewel de urgentie van de situatie vraagt om steun voor gewapend verzet in Oekraïne tegen de Russische strategie van monopolisering, ligt de belangrijkste frontlinie voor ons niet tussen staten maar binnen elk van hen. Het herstellen van de ruimte voor ethische verschillen om zich uit te drukken en hun strategische implicaties te ontvouwen aan weerszijden van de frontlinie is de enige manier om te voorkomen dat we worden opgeslokt door de geopolitiek van oorlog.

7. Dit internationale neofascistische offensief is een gecoördineerd politiek antwoord op de emancipatoire politieke vooruitgang van de afgelopen jaren, de opkomst van ecologische, anti-extractivistische en dekolonisatie strijd overal, en de verspreiding van feministische en queer strijd overal. Het is ook, en vooral, een reactie op de eclatante terugkeer van democratische en machtsdelende eisen die, sinds het einde van de jaren 2000, zoveel regimes die zijn voortgekomen uit de tweedeling van de wereld na de Tweede Wereldoorlog en na de Koude Oorlog, aan het wankelen hebben gebracht en nog steeds brengen. Hoewel de revolutie nog nergens heeft gewonnen, wordt ze overal met dezelfde kracht bestreden door de partijen die aan de macht zijn.

8. Het feit dat een verzet, nationaal of van de bevolking, afhankelijk is van concurrerende grootmachten om het juk af te schudden, doet niets af aan de legitimiteit van zijn emancipatiestrijd. Dit geldt vandaag de dag net zo goed voor Palestina, voor Kanaky, voor heel West-Afrika, voor Syrië, als voor Oekraïne of Georgië. Dit ontkennen zou neerkomen op het naar de geschiedenis verwijzen van alle verzetsstrijders en revolutionairen die het pantheon van de anti-imperialistische strijd bevolken.

9. Vandaag de dag, net als in het verleden, zijn het de centra van volksverzet tegen invasie en kolonisatie die de krachten testen en smeden die de toekomst vorm zullen geven. Hieruit volgt dat we geen enkel terrein mogen overlaten aan de alleenheerschappij van onze huidige en toekomstige tegenstanders, of dat nu fascist, reactionaire of liberaal-autoritair zijn. Voor revolutionaire Oekraïners ligt volledige deelname aan territoriale verdediging in de lijn van de Maïdaanse opstand en het verdedigen van haar beloften in oorlog en vrede. De Oekraïners vechten niet voor Zelensky en de partijen die aan de macht zijn, maar voor een Oekraïne waarin ze zich kunnen verzetten tegen een regering die verantwoording aan hen aflegt en niet aan Moskou, Washington of de Europese Unie.

10. We moeten aan de kant staan van zowel het Palestijnse verzet tegen de Israëliëse kolonisatie als het Oekraïense volksverzet tegen de Russische invasie. In oorlog of in een staakt-het-vuren dat over de ruggen van het Oekraïense volk wordt uitonderhandeld door de nieuwe imperialistische as Trump-Poetin, moeten we afstand nemen van elke geopolitieke afstemming en een gemeenschappelijke revolutionaire horizon verdedigen, het enige tegengif tegen de reactionaire en extractivistische vlucht naar voren waar alle staatsmachten aan bijdragen. Deze revolutionaire horizon impliceert strategische standpunten en houdingen die variëren naargelang tijd en plaats, en vereist dat we een internationalistisch begrip van situaties cultiveren en actualiseren.

11. In de afgelopen tien jaar zijn veel revoluties gevolgd door oorlogen die door de machthebbers met geweld werden onderdrukt. In Oekraïne worden revolutionairen geconfronteerd met een Russische contrarevolutie die erop gericht is de Maïdaanse volksbeweging te verpletteren en de imperiale orde te herstellen. Gewapend verzet wordt gezien als onvermijdelijk in het licht van een existentiële bedreiging van gemeenschappen, land en leven, maar niet-militaire strategieën zoals sabotage, medische ondersteuning en humanitaire hulp zijn ook van cruciaal belang. Deze complementaire benaderingen zijn niet tegenstrijdig. Vanuit Frankrijk kan de strijd tegen Russisch fascisme en imperialistische agressie de vorm aannemen van actieve solidariteit en directe hulp.

In deze context is het onze prioriteit om ons niet te verliezen in a priori retoriek tegen de oorlog (die op dit moment aan de gang is en bestaat uit een invasie, vernietiging en bezetting van het land en de levens van Oekraïne) of tegen de levering van wapens aan Oekraïne, maar om de keuzes van de revolutionairen in de situatie te begrijpen en hen concreet te steunen in de verscheidenheid van hun acties, volgens onze gevoeligheden en mogelijkheden. We

laten ons niet misleiden door de manoeuvres van de westerse mogendheden, die zullen proberen voordeel te halen uit de situatie om er een instrument van overheersing van te maken, terwijl ze Oekraïne blijven uitverkopen onder het mom van verdediging. We verwachten niets van deze staten en we volgen hun media-agenda niet. We bouwen concreet aan onze eigen acties en solidariteit, zolang de Russische oorlog en bezetting voortduren.

12. Deze paar punten geven aanleiding tot verschillende mogelijke acties: het versterken van concrete banden met Oekraïense burgerorganisaties om zich voor te bereiden op de toekomst, wat die ook moge zijn, het op alle mogelijke manieren steunen van kameraden die actief zijn in burgerhulp evenzeer als diegenen die ervoor gekozen hebben deel te nemen aan militair verzet. Russische deserteurs steunen, verwelkomen en te hulp schieten, natuurlijk, maar ook Oekraïense vluchtelingen die niet meer zien hoe ze in de huidige conflictomstandigheden kunnen blijven bestaan.

Situaties van oorlog en bezetting, zoals opstanden, brengen verschuivingen teweeg die de ruimte openen voor radicale existentiële keuzes voor iedereen. In plaats van te proberen van een afstand monolithische ideologische lijnen uit te zetten, is er voor ons geen betere manier om ons tot de situatie te verhouden dan te proberen al diegenen te begrijpen en te steunen die zich inzetten voor emancipatie en bevolkingsmacht, in hun manier van handelen in de situatie (in Oekraïne, Rusland, Georgië, in de diaspora en solidariteitscollectieven, aan het front, in de achterhoede, in ballingschap). We moeten elkaar erkennen, onze analyses en strategische keuzes delen en samenwerken om onze respectievelijke acties te versterken in een situatie die, hoewel verschillend, al gemeenschappelijk is voor ons allemaal.

Groupe Sémion Karetnik

« Fuck Empires, support local resistances ! »